

Súlyos kérdések Novák-ügyben

2024 február 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Meg kell erősíteni a nemzeti oldal immunrendszerét a támadások ellen - Huth Gergely a lemondásokról. - Tanulságos írás!

„Arra a kérdésre kellett most választ találnom, hogy eskümhöz híven képes lennék-e a köztársasági elnöki tisztséget továbbra is a magyar nemzet javára gyakorolni? Rendelkeznék-e azzal a mozgástérrel, amely ahhoz kell, hogy szuverén államfőként jól teljesítsem a feladatomat? Nem a válaszom mindkét kérdésre...”

E szavakkal jelentette be lemondását szombaton Novák Katalin államfő. Mondatait többféleképpen lehet értelmezni, de mindegyik verzió igen tanulságos nemzeti-polgári közösségünk számára.

Egy köztársasági elnök mit sem ér személyes szuverenitás és tekintély nélkül. A Fidesz képviselői által támogatott Mádl Ferencről, Áder Jánosról és Novák Katalinról – de bizonyos értelemben még Schmitt Pálról és Sólyom Lászlóról is ki lehet mondani: kell-e tekintéllyel bírt-e feladathoz. A szuverenitás és mozgástér kérdésében Schmitt Pál inkább a kelleténél szűkebben, Sólyom pedig – igaz, a magyar történelem egy sötét, következmények és morál nélküli korszakában, de – konokul tágan értelmezte a kereteit.

Adott tehát a mérce, hogy milyen jelölt méltó betölteni az új az üstökösként szárnyaló és fájoan hamar kihunyó csillag, Novák Katalin után.

A (nincs) kegyelembotrány közösségünk identitását és erkölcsi mércéjét nagyban érinti, súlyos kérdéseket vágott néhány nap leforgása alatt az arcunkba. E súlyos kérdéseket mi, a XX. század diktatúráiból kiszabaduló Magyarország „tudatos polgárai” egy jó ideje igyekszünk fészegetni. A kialakult drámai helyzet most megfelelő okot adhat identitásunk és immunrendszerünk megerősítésére, s e kényes kérdések tisztázására.

Előtte azonban vessünk számot a nemzeti oldal rendszerváltoztatás utáni, nagy belső megpróbáltatásaival! Hogy a rendszerváltó ellenzéket a beépülő ügynökök és politikai megbízottak miért tudták olyan könnyen megosztani? Antall József és Boross Péter kormányát miért sikerült olyan könnyen megbuktatni? Az első Orbán-kormány koalíciós támogatóját, a kisgazdapártot miként tudták bűnözői körök behálózni és megrontani, majd lenullázni? Mi lett Dávid Ibolya maradék demokrata fórumával, és mivé lett a MIÉP helyébe lépő jobbkios egyetemisták kezdeményezése? Miért zilálódott szét annyi jóakarát és törekvés, miért aszódott össze és penészedett meg mindez a szemünk láttára? És mindeközben a Fidesz (és a kereszténydemokraták túlélt magja) miként kerülte el a balsorsot?

A válasz a hitelességben, a beágyazottságban a nyugtalanító helyzetek elvarrásában, a tábor akaratának, rezdüléseinek örökös figyelésében, a jobboldali emberek megértésében keresendő. Most ez a képesség mégis cserben hagyott minket!

A világeért sem akarnám a szomorú alkalmat kihasználni némi általános kárográsra, mégis – mikor, ha nem most – muszáj felismerni a baljós árnyakat!

A kormányzás módszereit és „emberanyagát” jól ismerők közül alighanem sokan megerősítik, hogy a 2022-es kétharmados győzelem óta egyfajta opportunistá erjedés uralkodott el a (közép)vezetői szférában. Leginkább a feltörekvő (ha Zuschlagék és Czeglédyék a kétezres évek terminológiában ifjú törökök voltak, akkor most legyenek) kicsi huszárok hajlamosak elfelejteni, hogy mi végre is kaptak bizalmat, kit képviselnek és mi a hivatásuk. Természetesen nem a csatatéri sikereket sorra hozó hadvezérekre és stratégákra gondolok. Rájuk minden sikeres erőnek szüksége van. Sőt, a mai drámai világpolitikai helyzetben e téren még több belátásra van szükség, hiszen olykor el kell fogadnunk, hogy a szükséges nemzeti önvédelem némi demokráciadeficittel, a belső pluralizmus csorbulásával jár.

Ám amikor az említett kicsi huszárok – olykor kiegészülve némely már deresedő halántékú, de az új helyzetet látva vérszemet kapó századossal, tábori lelkeséssel – úgy gondolják, hogy nekik már mindent szabad, akkor abból bajok lehetnek.

Ha a feltörekvő opportunisták klikkjei és hálózatai belepik a kormányzat rendszereit, az ellen védekezni kell!

A kegyelmi botrány fontos tanulsága, hogy miként adhatta fel éberségét, miként feledkezhetett meg, akárcsak egy pillanatra is, a közmegebizatása lényegéről a két kiváló és megbecsült asszony? Hogy – ha igazak a hírek – Novák Katalin miért engedett a baráti-felekezeti lobbinak, miért hagyta megmalmozni magát a kétes kegyelmi kérvény támogatásakor? És a máskor mindig ügyesen és határozottan politizáló Varga Juditnál miért nem szólalt meg a vészcsengő, és hogyan adhatta fel az előzetleg kialakított szakmai álláspontját, amikor másodsorra már továbbengedte, aláírta az elnöki javaslatot? Leszögezem, a kegyelmi eljárás egyetlen formális és informális

szereplőjénél sem merült fel a jóhiszeműség hiánya, de mégis, hogyan történhetett meg mindez?

Nyilván e súlyos kérdések sarkallták Orbán Viktor miniszterelnököt a szokatlanul erélyes megnyilvánulásra, alaptörvényünk módosításának kezdeményezésére. Ezen kérdéseket kell nekünk is feltennünk, ha nem akarjuk, hogy e hibák újra megtörténjenek.

A Fidesz – Magyar Polgári Szövetség akkor lett erős, sikeres és ütőképes, amikor valódi szövetséggé vált. A nemzeti együttműködés vagy nemzeti blokk vezető erejeként egyesíteni tudta mindazokat, akik Magyarország sikereiben, függetlenségében és nemzeti hagyományaink megtartásában érdekeltek. Bár hatalmas, dolláron hízalt nemzetközi szervezkedés indult a nemzeti kormányzással szemben, az újra és újra diadalt aratott, a legnagyobbat éppen a legnagyobb ellenszélben, pandémiás, illetve háborús válságoktól sújtva, 2022-ben. Talán éppen ez körülmény, hogy a szövetség minden nehézséget le tud győzni, alakíthatta ki egyesekben azt a hamis képzetet, hogy immár nincs is szükség a sokszínű, egymást erősítő tábor közreműködésére, mert professzionális módszerekkel, házon belül minden probléma kezelhető, minden döntés meghozható. Olyanok is akadhatnak, akik szerint ebben a technokratává váló világban az értékalapon elkötelezett szereplők csak akadályt jelentenek.

Ezért is idézném fel soraimat, amelyekkel e publicisztikasorozat itt, a Magyar Nemzetben 2022 decemberében útnak indulhatott:

„A mi szemünkben a sorainkba férkőző, sokadik mezét felhúzó opportunisták vagy a megtért komcsik nem lehet egyenértékű a hajlíthatatlan, nemzeti-patrióta elvei mellett jobban-rosszban kitartó eszmetársainkkal! Tudnunk kell egymásról és tudatában kell lennünk, hogy a nemzeti blokkon belül létezik egy kisebb halmaz: a polgárok, hazafiak összetartó szövetsége, mely szövetség anyagi érdekektől és vezényszavaktól függetlenül is tudja, mi a dolga.”

Sokunkat most mérhetetlenül idegesít a Ferenc pápától erkölcsi útmutatást kérő Kálmán Olga vigyora vagy Arató András obszcén gyölködése, s azt kérdezzük: nem lehetett volna lebeszélni Novák Katalint és Varga Juditot a távozásról? A válasz, bár rideg, de mégis elrejtő: talán most épp hűsies áldozatvállalásra és radikális lépésre volt szükség. Áldozatra, a szövetség egésze érdekében! Most feleszmélve még idejében beverhetjük jól azt az ominózus patkószeget, s nem fog a lovas elesni, sem a háború elveszni.

A történetekből mindenki vonja le a maga tanulságát! A hadvezérek regulázzák meg a kicsi huszárokat, a lelkesek újra a lelkekkel foglalkozzanak, a stratégák figyeljenek jobban az évszázados magyar politikai hagyományokat követő, jól kimunkált közös értékrendünk megóvására, mi pedig, a közösség minden szegletében, ne hagyjuk, hogy értelmetlenek és opportunisták mellénk és fölénk furakodjanak!

Ilyen gondolatokkal várom a megújulást, megerősödést, Orbán Viktor hétvégi évértékelő beszédét és az új államfő személyének a kiválasztását.

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló